

Nieuwsbrief oktober 2025

Lieve broeders, zusters en vrienden,

Bent u ook zo benieuwd wat er allemaal gebeurt rondom de familie Hofmann op Madagaskar? Dat komt goed uit want hier is de nieuwsbrief, vers van de pers! Voor extra foto's kunt u deze nieuwsbrief op onze website lezen:

<https://www.jurgenenkatja.nl/nieuws-oktober-2025/>

Duimen draaien of overuren maken ...

Het werk op Madagaskar is niet altijd zo goed voorspelbaar. Soms lijken dingen superlangzaam te gaan en krijg je het gevoel dat je vooral zitten te wachten. Andere momenten lijkt alles in een stroomversnelling te komen en maak je overuren.

De maand oktober was zo'n typische drukke maand. De tweede groep Malagasy bijbelstudenten wilde graag een week naar Maroamboka komen. Dat zat al vanaf de maand augustus in de planning, maar werd keer op keer doorgeschoven. Nu moest het dan toch gaan gebeuren.

In dezelfde maand oktober werd er ook een nieuwe trip geplanned naar het verre zuidoosten van Madagaskar, Vangaindrano, Midongy en Befotaka. Deze reis kwam voort uit de eerdere zendingsreis naar deze gebieden van afgelopen juni 2025.

Twee reizen in één maand klinkt oké, maar op Madagaskar is dat veel!

Vorbereiding voor ontvangst

Issa was aan de beurt om met mij mee te reizen naar het dorp. We hadden de auto vol met extra huisraad, groenten en allerhande materialen. De groep zou zo goed ontvangen kunnen worden. Ook hadden we een grote hoeveelheid aan vertaalwerk mee, maar daar kom ik later nog even op terug.

Het was een logistieke uitdaging om de groep naar Maroamboka te krijgen. Het grootste deel, 7 mannen, moest helemaal vanuit het zuiden komen. Een reis van meerdere dagen met de bus. Twee jonge dames zouden uit de hoofdstad komen en halverwege verder reizen met onze vriend Jonoro. En als laatste schoof Thaddee ook aan. Thaddee was al eerder in het dorp geweest en woont redelijk dicht in de buurt.

De twee jonge dames kwamen vooral mee om te ontdekken of het zendingswerk iets voor hen zou zijn. Van tevoren had ik Endrin'i Lika gevraagd of zij bij haar in huis mochten slapen. Endrin'i Lika hoefde er geen moment over na te denken en liet gelijk het bed zien waar ze in mochten slapen. Super luxe want wij, de mannen, zouden op een rieten matje slapen. Ach, onderscheid moet er zijn, toch?

Dag één stond in het teken van iedereen ophalen met de auto. Ik had iedereen uitgelegd waar ze uit moesten stappen. Ook had ik de mensen op die locatie verteld dat er een groep mensen zou aankomen en of zij hen dan even wilde opvangen. Dat ging niet helemaal volgens plan. Ik kwam aan op de kruising tussen de weg naar ons dorp en de hoofdweg, maar er was niemand te bekennen.

Wat was er gebeurd? De eerste groep was in een dorp tien kilometer verderop uitgestapt en groep 2 meldde dat ze pas in de middag zouden aankomen. Alleen Thaddee stapte uit op de kruising waar we hadden afgesproken.

De rit vanaf de kruising tot aan ons dorp is 17 kilometer en daar doen we zo'n 1,5 uur over. Al met al, was ik de hele ochtend zoet met mijn nieuwe hobby: Taxi-chauffeur.

Ik was nog maar kort in Maroamboka toen ik een berichtje van groep twee kreeg: ze waren aangekomen! Dus, ik kon weer naar de kruising en vandaar verder naar het dorp waar ze op me stonden te wachten.

Mengelmoes van dialecten

Het was een gezellige kakofonie van dialecten in ons huis in Maroamboka. De groep was een verzameling van mensen uit alle windstreken van Madagaskar met ieder zijn eigen dialect, Mahafaly, Vezo, Merina, Tsimihetsy, Anosy, Antemoro enz. De rest van de middag stond dus in het teken van het leren van het dialect in ons gebied, Antanala.

Hier gebruikte de groep ons vertaalwerk, met name de bijbelverhalen. Regelmatig werd mij gevraagd wat een woord of zin betekende en hoe het uitgesproken moest worden.

De groepen gaan er voor!

De volgende morgen ging de groep in kleinere groepjes op weg naar de omringende dorpen. Thaddee ging met zijn groepje terug naar de dorpen waar hij afgelopen juni ook geweest was. De andere twee groepjes heb ik met de auto naar verder afgelegen dorpen gebracht. Dat kon want de weg was droog en hard. Anders hadden ze moeten lopen, maar dat kost makkelijk 2 á 3 uur. Nu konden we dat in een uurtje doen.

Het was gelijk een mooie gelegenheid om Issa te leren hoe je op dit soort wegen moet rijden. Hij wilde dit al heel lang leren en nu was het zo ver! Het ging prima. Alle extra (4x4) versnellingen in de auto verwarde hem niet en na twee ritjes kon ik gewoon lekker achterover zitten en voor de verandering genieten van het uitzicht.

Lokale christenen helpen

De groepjes kregen hulp van de lokale christenen in en rond Maroamboka. Dat is belangrijk want de mensen in de dorpen zijn over het algemeen erg wantrouwend richting vreemdelingen. Endrin'i Lika, endrin'i Leva, Sarobidy, Cilarisy, iaban'i Mainty en iaban'i Bosila waren de gidsen die met hen mee gingen en de groep voorstelde aan de mensen.

Het is erg bemoedigend om te zien dat ze geen moment twijfelde toen we ze vroegen om te helpen! Bemoedigend voor ons maar ook voor de lokale kerkjes. Ze zien nu dat het werk dat wij zo veel jaren hebben gedaan óók door henzelf gedaan kan worden. Daar heb je niet persé een dominee of zendeling voor nodig.

Satan zit niet stil

We hebben u al vaak verteld over de donkere kanten van ons gebied. Voorouder verering en het vereren van geesten zit diep geworteld in de cultuur. Toverdokters zijn niet zomaar een verzinsel uit the Lord of the Rings of Harry Potter. Nee, de omgeving van Maroamboka telt gemakkelijk 15 toverdokters, waarvan sommige bekend staan dat ze mensen hebben vervloekt met als gevolg dat deze stierven.

Het zijn taferelen die we alleen kennen vanuit de Bijbelse verhalen, maar waarvan we vaak denken dat het iets was van vroeger. Niet op Madagaskar.

De eerste dag dat de groepen onderweg waren kwam er een dame naar ons huis of er niet een groep mee wilde komen want er waren meerdere mensen heel ziek. Met 'ziek' kan van alles bedoeld worden, maar in dit geval ging het om demonie. De groep van Thaddee was net terug van een vermoeiende dag en toch twijfelde ze geen moment.

Enkele van de groep gingen met de dame mee. Issa en ik ook en wat we zagen was allerm minst prettig. De zieke was een dame van in de twintig. Ze lag op de grond. Drie dagen eerder was ze nog volledig gezond, maar nu kon ze behalve grommen niets meer. Ze was verlamd in de benen. Tijdens het gebed begon ze te schoppen en te slaan en zelfs allerlei gymnastische houdingen aan te nemen ... Houdingen waar een geoefende gymnast nog wat van zou kunnen leren.

Maar ja, *"Groter is Hij die in u is, dan die in de wereld is..."* (1 Johannes 4:4). Na veel protest vertrokken de demonen. Na een uur was de rust volledig teruggekeerd. Toen de jonge dame weer wat kon praten werd er afgesproken om haar onder toezicht van Endrin'i Lika te stellen. Endrin'i Lika zal haar over de Here Jezus onderwijzen zodat de dame Hem kan gaan volgen. Dit is belangrijk want de Here Jezus leert ons ook dat als de boze geest is weggestuurd, deze weer probeert terug te komen. Als de bevrijde persoon dan 'leeg' blijkt te zijn—dus niet gevuld met God's Geest—de geest weer vrolijk zijn intrek zal nemen.

De groep is de volgende dag verder gegaan met de overige 'zieke' mensen. Ze zijn allemaal op gelijke wijze bevrijd! Prijs de Heer!

Waarom deel ik dit?

Waarom kon ik het niet even bij iets luchtigs houden?

Het is eenvoudig omdat dit aangeeft dat we op dit moment een enorme geestelijk strijd gaande zien in en rond om Maroamboka. Elke keer dat we weer in Maroamboka komen horen we nieuwe berichten over mensen die de voorouderverering achter zich hebben gelaten om Jezus te gaan volgen. Het brengt een grote bevrijding voort. Niet langer hoeven deze mensen bang te zijn dat ze gestraft worden door de voorouders als ze bijvoorbeeld een keer groenten willen verbouwen in plaats van rijst. Niet langer hoeven ze dure geschenken aan de toverdokter te geven in de hoop dat deze de geesten raadpleegt over bepaalde zaken. Niet langer hoeven ze zich te houden aan de beklemmende taboes die hen waren opgelegd door de voorouders.

We zien het bevrijdende werk van de Here Jezus Christus in actie! En dit is slecht nieuws voor de boze, maar ook voor de toverdokters. De eerste ziet dat mensen gered worden voor de eeuwigheid en de tweede ziet zijn lucratieve zaakjes ten gronden gaan. Nergens is het contrast zo groot als hier. Mensen komen los van een wereld vol angst en leren de vrijheid kennen die alleen te vinden is in het Evangelie. De woorden van Jezus worden werkelijkheid:

Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast zijn, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel; want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht. (Mattheüs 11:28-30)

Lees hier meer over de gevolgen van mensen die breken met de voorouderverering:

<https://www.jurgenenkatja.nl/nl/waarom-zending-er-toe-doet/>

Lukas, Handelingen en 41 verhalen

Even terug naar de auto vol met dozen vertaalwerk. Terwijl Issa en ik op weg waren naar het dorp hebben we de tijd genomen om voorgangers te bezoeken. Eén voorganger hadden we nog nooit gesproken. Hij woont in Irondro, een plaats langs de hoofdweg richting ons dorp. De mensen in deze plaats kennen ons omdat we hier al vele jaren langs komen als we naar het dorp gaan. De laatste keer heb ik er al boekjes uitgedeeld en had ik beloofd dat ik de volgende keer meer zou meenemen.

Toen we aankwamen stonden de mensen al snel bij de auto want die belofte waren ze nog niet vergeten. In plaats van zelf uitdelen vroeg ik ze om me naar de plaatselijk voorganger te brengen. Ze brachten ons bij Olivier Haja, de voorganger van de Rhema kerk. Olivier wist van ons en hij had de boekjes al gezien. Het was leuk om zijn verbazing te zien toen ik de dozen aan hem gaf. 220 stuks Lukas evangeliën, 220 stuks Handelingen der apostelen, en 220 verhalen boekjes, negen dozen in totaal.

Graag nam hij ze in ontvangst. "Gratis??" Vroeg hij... Ja! Op de voorwaarde dat ze nuttig gebruikt zouden worden. Nou, dat was niet tegen dovemansoren. Hij gaat regelmatig het afgelegen gebied rondom Irondro in om het Evangelie te delen. De mensen daar verstaan weinig van het officiële Malagasy. Daar ging hij deze boekjes gebruiken! Of we wilden blijven eten? Jammer genoeg moesten Issa en ik nog iemand anders bezoeken, maar we hielden ons warm aanbevolen voor de volgende keer.

De tweede voorganger was onze vriend Oliva. Oliva heeft gediend in ons gebied en dient nu een FJKM kerk dicht bij de hoofdweg richting ons dorp. Ook Oliva gaat regelmatig het gebied in om het Evangelie te delen. Ook daar is het hetzelfde verhaal: men verstaat maar weinig van de officiële Malagasy taal.

Oliva en zijn vrouw wisten dat we zouden komen! Toen wij afgelopen jaar in Nederland waren hebben ze een dochtertje gekregen. Ze wilde haar maar al te graag aan ons laten zien! Het heerlijk om elkaar weer, na zo'n lange tijd, te zien. We mochten Oliva en zijn vrouw 9 dozen vertaalwerk overhandigen. Snel werden er verschillende gemeenteleden opgetrommeld zodat de overhandiging op de officiële manier kon gebeuren.

Oliva vertelde dat hij graag hulp zou krijgen bij het evangeliseren in het achterliggende gebied. Als antwoord daarop heb ik later in de week Jonoro naar hem toegebracht zodat zij samen konden nadenken hoe die hulp er dan uit zou zien.

Het is zo mooi om te zien dat het vertaalwerk nu dan toch langzamerhand zijn weg gaat vinden naar de mensen in de onbereikte gebieden. We zijn zo dankbaar dat er nu ook voorgangers, zoals Oliva en Olivier Haja zijn die er graag gebruik van maken.

Vangaindrano, Midongy & Befotaka

In de nieuwsbrief van juni vertelde we dat ik met Wouter van Holst op een verkenningssmissie naar de zeer afgelegen valleien van Midongy & Befotaka waren geweest. De stammen (Antaisaka & Bara) die daar wonen spreken een ander dialect dan dat wat wij spreken. Toch lukte het aardig om het Evangelie uit te leggen. Diverse dorpen hadden aangegeven dat ze graag meer horen over Jezus en inmiddels, hebben verschillende dorpen een maand lang een bijbelleraar ontvangen.

Mattheüs 9:37-38 - De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Heere van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt.

Deze bijbelleraars moesten meerdere dagen lopen om de dorpen te bereiken. Eenmaal in hun dorp hebben ze 28 dagen lang onderwijs gegeven. Een heel bijzondere en mooie onderneming. Ze kwamen terug uit het gebied met bemoedigende verhalen. Sommige dorpen waren begonnen met hun eigen kerkdiensten. Andere dorpen hebben verschillende mensen naar Vangaindrano gestuurd waar ze verder opgeleid worden om een kerk te leiden.

Afgelopen oktober had Wouter weer een missie gepland. Deels om te horen hoe dit bezoek was ervaren door de dorpelingen, en deels om nieuwe dorpen te bezoeken. Wouter had mij weer uitgenodigd om mee te komen. Maar, nu komt het! De helikopter van Helimission had zitplaatsen over. Na wat overleg mochten Siemen en Dani ook mee naar Vangaindrano! Terwijl wij de dagen besteedde aan het bezoeken van de dorpen in de valleien, konden Siemen en Dani lekker spelen met de kinderen van Wouter en Sanne. Wat een feest!

De bezoekjes aan de dorpen waren weer zeer bijzonder. Inmiddels weet ik aardig welke verschillen er in de dialecten zitten en valt het praten in het Bara of Antaisaka me niet zo zwaar meer. Samen met een jonge bijbelstudent, Braco, besprak ik het evangelie met de volwassenen, terwijl Wouter met zijn Malagasy hulp, Willy, de kinderen voor hun rekening nam.

We kwamen ook terug in een dorp waar ik de mensen voor de grap geleerd had hoe ze moesten groeten in het Antanala dialect. Ze waren het niet vergeten. Een groepje jonge meiden zagen me voorbij lopen en riepen: *"Akory lahaly iaban'i Vanya!"* (Goedemorgen vader van Vanya). In dit grotere dorp hebben we de nacht doorgebracht. Nick, de piloot, had een beamer meegebracht en toen het donker was hebben we samen met de dorpelingen de Jesus film gekeken. De reacties waren bijzonder en voor velen werden de Bijbelverhalen nu helemaal duidelijk.

Bid voor onze nieuwe broeders en zusters in deze valleien. Het valt niet mee om Jezus te willen volgen terwijl de familie bang is dat er straf van de voorouders komt. Ook de vele toverdokters zitten niet te wachten op nog meer christenen.

Andere (lopende) zaken

Inmiddels lopen we weer richting het nieuwe jaar. Behalve allerlei feestelijkheden betekent dit ook dat het examenjaar voor Issa snel dichterbij komt. We hopen in april richting Nederland te komen zodat hij zijn examens kan gaan doen. Ondertussen betekent dit wel dat hij veel tijd moet besteden aan zijn schoolwerk. Abbey zal komend jaar alvast examen doen in Engels en wiskunde. U begrijpt dat Katja overuren draait om hen zo goed mogelijk te helpen bij het studeren. U gebed wordt op prijs gesteld!

Ja, we zijn ook nog bezig met de vertaling van het boek Genesis. Dat is een hoop werkt omdat het taalgebruik in Genesis heel anders is dan in de Nieuwtestamentische boeken. Hoofdstuk 1 tot en met 6 heb ik gedigitaliseerd en zijn klaar om voor de tweede keer gecontroleerd te worden. Het werk lijkt niet zo erg op te schieten omdat het moeilijk is om nieuw materiaal van Menja (onze vertaler) aangeleverd te krijgen.

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Hopelijk heb ik bij een volgend bezoek aan ons dorp wat meer tijd om hem 'achter zijn vodden aan te zitten.' Maar ja, ook hij moet hard werken om alle eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Dat snap ik best.

Tot slot spelen we nog met de gedachten om ergens in november of december af te reizen naar Ikongo. Dit is het hart van het Antanala gebied en het zou zo mooi zijn als ons vertaalwerk ook daar ingezet kan worden. Ikongo ligt op zo'n 90 kilometer van de hoofdweg af en de laatste berichten waren dat die 90 kilometer ongeveer 8 uur zou kosten met een stevige 4x4 auto.... Ja, dat is iets meer dan 11 kilometer per uur!! We hebben daar al contacten en die hebben aangegeven dat ze graag de boekjes ontvangen. We zullen zien of dat een beetje te doen is.

Lieve vrienden,

We hopen dat u na het lezen van deze brief, net als wij, ook uitzielt naar wat de toekomst gaat brengen. We kunnen plannen maken maar één ding weten we zeker: *"wat de Heer van plan is, gebeurt."* (Spreuken 19:21)

We voelen ons bevoorrecht dat we zo veel steun krijgen in ons werk.

Bedankt voor uw gebed, medeleven, en ondersteuning! Samen met jullie willen we op de Heer blijven vertrouwen! Want God is goed, altijd! En altijd is God goed!

We wensen u van harte Gods zegen toe!

Katja & Jurgen

Issa, Abbey, Dani en Siemen Hofmann
(en vanuit Nederland, Vanya)

Jurgen & Katja

God dienen op Madagaskar

Volg ons

<https://www.jurgenenkatja.nl/>
<https://eu.aimint.org/>
<https://gab.com/jurgenenkatja>
<facebook.com/jurgenenkatja>
<Vaovao Mahafaly Antanala>
<youtube.com/user/jurgenenkatja>
<https://odysee.com/@jurgenenkatja>

Contact

Jurgen & Katja Hofmann
Vanya, Issa, Abbey, Dani & Siemen
Postadres:
BP714, Antananarivo 101
Madagaskar
contact@jurgenenkatja.nl
Contact persoon Nederland:
David Pavlotzky
Tel: +31 (0)6-54203683
Ga naar onze website voor andere manieren van contact.

Geven?

<https://www.jurgenenkatja.nl/geven/>
Of zelf:
IBAN: NL91 RABO 0155 6577 12
T.a.v.:
'AIM International' te Wageningen
O.v.v. :
Project Zendingwerk Madagaskar
Of voor de auto:
Project Zendingwerk Madagaskar – auto*
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar
finance.nl@aimint.org
Tel.: 0317-712467

**Het geld in het autofonds gebruiken we tevens voor onderhoud van de motor, maar afgezien van nieuwe banden verwachten we geen grote kosten.*

Gebeds/dankpunten:

Dankbaar zijn we, omdat:

- 1) we een grote en machtige God dienen;
- 2) de lokale christenen in en rond Maroamboka;
- 3) de dorpen in Midongy en Befotaka bereikt worden;
- 4) Oliva en Olivier Haja het vertaalwerk graag gebruiken voor hun werk

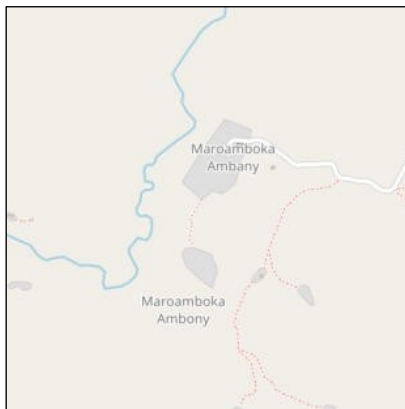
Bidt voor/dat

- 5) onze financiële stand weer op peil komt;
- 6) het vertaalwerk en verspreiding;
- 7) het vertaalwerk van het boek Genesis;
- 8) de plannen om misschien naar Ikongo te reizen;
- 9) Issa en Abbey's voorbereidingen voor hun examens;
- 10) dat Katja, tussen het lesgeven door, de nodige rust zal vinden.

Waar dienen we?

Locatie Openstreet Maps:
Maroamboka, Madagaskar-**21.595 06/47.87529**

Locatie Google Maps:
Maroamboka, Madagaskar-**21.595 055,47.875621**

Disclaimer

We zijn heel dankbaar voor uw interesse in ons werk onder de Antanala mensen op Madagaskar. We waarderen de betrokkenheid en ondersteuning van de mensen die God om ons heen heeft gezet. Dit werk is veel groter dan ons gezin en we zouden het niet alleen kunnen doen. U hebt zich ofwel opgegeven voor deze nieuwsbrief of u hebt een belangrijke rol gespeeld in onze levens waardoor we dachten dat u graag op de hoogte zou willen blijven wat betreft onze 'reis'. Als u de nieuwsbrief niet langer wilt ontvangen kunt u zich afmelden via de link hieronder:

afmelden@jurgenenkatja.nl